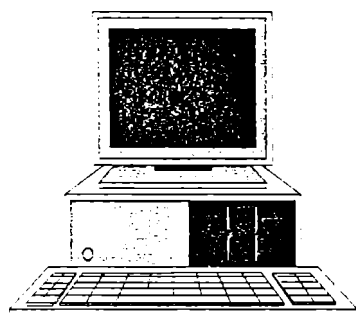

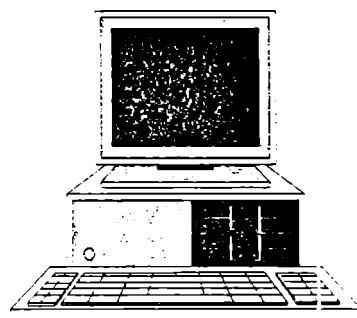
MIKROBITEN

Årgång 9

Nummer 3-1992

MEDLEMSTIDNING
FÖR
DATORKLUBBEN
MIKROBITEN,
ANVÄNDARKLUBB
FÖR MICROBEE
OCH IBM PC

DETTA NUMMER INNEHÅLLER:

KLUBBINFORMATION	2
NYTT VERKSAMHETSÅR	3
EN AVFÄLLINGS ÅTERKOMST	3
BACKUP, EN FÖRSUMMAD NÖDVÄNDIGHET	5
ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET.....	8
PC-BYGGE DEMONSTRERAS 19 NOV.....	8
!!! VIRUSVARNING !!!.....	9
ANNONSER.....	9
MEDLEMSFÖRTECKNING	10

HÖSTENS KLUBBMÖTEN:

24 sept, 22 okt och 19 nov (ev. 10 dec)

i Klubblokalen, TRYGG-HANSA

Fleminggatan 18

STOCKHOLM

KLUBBINFORMATION

Klubbens Postgiro: 94 53 52-3

Medlemsärenden:

Urban Nielsen
Kämpevägen 20
191 49 SOLLENTUNA
Tel.08-96 06 41

Tidningen:

KLUBBTIDNINGEN MIKROBITEN
c/o Daniel Sundkvist
Aldbäcksvägen 2
781 99 IDKERBERGET
Tel. 0243-500 95

Microbee-program Kasset,
Mjukvara och Kommunikation:

Carl Sundbom
Bondegatan 1B
116 23 STOCKHOLM
Tel. 08-702 11 73

KOM-systemet CHAOS:

Sysop. Carl Sundbom
300/1200/2400 bps, 8 data, 1 stop, no parity.
Tel. 08-702 11 74

Microbee-program, diskett:

Per-Didrik Orling
St. Björnens Gata 132
136 64 HANINGE
Tel. 08-777 84 43

PC-program och äldre tidningsnr.:

Samuel Sundkvist
Aldbäcksvägen 2
781 99 IDKERBERGET
Tel. 0243-500 95

Medlemsavgift: 75 kr. / kalenderår.

Programpris: 10 kr. / program inkl.
erforderliga kassetter eller disketter.

Äldre tidningsnummer: 15 kr. / nummer.

Beställningar sker genom att sätta in pengar på klubbens postgiro 94 53 52-3 och skicka ett brev med beställning av de program eller tidningar som önskas till resp. administratörs adress (se ovan!). Ange, om möjligt, program- eller diskettkod enligt listan i nummer 2/91! Lånetiden för kassetter är en vecka. Glöm inte att bifoga ett självadresserat kuvert!

GLÖM INTE PRISTÄVLINGEN!

**NYTT STOPPDATUM: BIDRAG SKALL VARA
INNE SENAST DEN SISTA DECEMBER.**

ADRESSEN ÄR:

**MIKROBITEN TÄVLING
c/o Daniel Sundkvist
Aldbäcksvägen 2
781 99 IDKERBERGET**

NYTT VERKSAMHETSÅR

Den härliga sommaren går mot sitt obevekliga slut, och den litet mörkare och kallare årstiden närmar sig. Snö och kyla kommer så småningom, för min personliga del helt oefterlängtat. Men åtminstone en ljuspunkt i det mörka, kalla vi närmar oss är att Mikrobiten efter sommaruphållet återupptar verksamheten med klubbmöten och tidningsarbete.

Det senare har pågått en tid, Du läser just nu resultatet av det. Redaktionen hoppas på en livlig höst med återkommande kontakter med läsekretsen. Ett inslag i tidningen, som jag själv känner starkt för, är frågelådan. Det är stimulerande att se, att det finns flera, som har liknande problem som de man själv brottas med. Ibland

blir svaret på någon annans fråga ett hett tips för mig själv, en annan gång kanske det är jag, som sitter inne med lösningen. Det är ju så kul, då man kan hjälpa varandra till rätta.

Jag har tidigare vädjat om små tips och råd, en teknik Du har utarbetat eller kommit på av en slump i dator arbetet, och hoppas få ta del av sådant i höst. Du behöver inte vara skribent eller ha bra betyg i svenska. Brister i sådana avseenden kan redaktionen hjälpa till med. Men se till att vi får veta vad Du vet, så att hela klubben kan få ta del av det!

Väl mött till en ny, trevlig säsong vid tangentbordet!

Daniel Sundkvist

EN AVFÄLLINGS ÅTERKOMST

Inför redaktionens nödrop: jo, jag ska skriva. Lite av vitsen med en medlemstidning går förlorad om redaktionen ska göra allting själva. Detta är en bekännelse - hur jag svek och till slut återvände till Microbee.

Jag hatade datorer. En enkel formel sade mig att de, som hade tillgång till dem, inte var att lita på, att deras utveckling styrdes av militära intressen, att det fanns viktigare saker att utveckla när folk svälter och naturen är på väg att kasta ut mänskligheten från jorden.

Skolan skaffade datorer från Esselte och jag och de andra lärarna skulle få en grundutbildning i FOR och GOTO, PRINT "Hej" och INPUT. Jag minns att jag satt och knackade på någon idé jag hade fått och blev avhånad av dem som visste min inställning: Bosse, erkänn, du är torsk!

Två vägar: den ena att förneka, inte bry sig om datorer överhuvudtaget. Uppvaknandet blev bryskt, de fanns redan i brödrosten. If you can't beat them... Men det krävdes preparering av familjen. Så småningom lyckades jag utverka tillstånd. OK om jag kunde få en för 500:-. Den kom i form av en ZX81. Det var 1984, jag fick den på min 40-årsdag. Utmaningen var att han som sålde den inte hade lyckats skriva ut slumpvisa tipsrader med 1, X och 2 i rätt

kolumn. Trots att jag inte visste överhuvudtaget något kände jag på mig att det borde gå. Men allra först var det så mycket att förstå. Ladda program? Vad är ett program? Ska bandspelaren gå hela tiden?

Jag lärde mig BASIC genom att skriva ett tipsprogram som fungerade på basis av inmatade värden från resultattabellerna i tidningarna, en slags styrd slump. Minnet satt baktill, fäst med kardborrband, men vickade till ibland och allt blev svart. Programmet tog varenda byte av de 16 K som fanns tillgängliga. Skrivare skulle behövas. Och ett större minne. Var det var värt pengarna? Kanske med en annan dator. En Sinclair Spectrum kanske. Eller en Vic 64?

Vid den här tiden fanns det en dator som rodnade. Den verkade intressant. Till slut, via Gula tidningen, fick jag en via en översättare som funnit den otillräcklig. Innan detta köp var stor vända. ZX81 var liksom en sak, mer nu när en dator på allvar skulle komma in i vårt hem... Det barkade bort från den väg jag från början hade tänkt.

Men det gick som det gick och jag lärde mig hantera maskinspråksmonitorn i Microbee 32 IC. Jag räddade filer och konverterade och flyttade. Lärorikt. Ett snilledrag var att köpa billiga kassetband och förvandla dem till

serpentinerna, men behålla kassetthusen och skarva in allt mellan 5 och 20 minuter med band av hög kvalitet. Räkneverket fick "formatera" innehållet: filer fick bara börja på bestämda ställen oavsett hur mycket tomrum det blev emellan dem - ett sätt att garantera att de inte skrev över varandra. Nu blev det lätt att lagra filer och det gick snabbt att ladda dem. Sid 1 = Sid 2 och så låg säkerhetskopian på samma band.

Disketter, kunde man lita på dem? Ja, absolut, mera än på band, sa min svåger som hade en ABC 80 med 32 KB minne. 32 KB! Stordatorn hade bara 32 KB (kärnminne) på den tiden han hade läst på teknis. Den programmerades via stansoperatriser och hålkort, och det tog en vecka innan man fick resultatet av en programmering, och då var det bara att gå upp på rummet och avlusa. Det tog tid innan allt fungerade.

Så småningom ville han sälja sin ABC 80, men jag hade inte råd. Han skaffade en PC medan jag fortfarande trodde att allt som fanns var Vic, Spectrum, Apricot, Atari, BBC, Amstrad, Oric... Å andra sidan hade jag en dator med skrivare och bra grafik (fast det var enerverande att PCG-grafiken tog slut så fort). Den var ganska snabb också. Trots att drömmarna gick till MS Basic och WordStar fungerade det mesta till belåtenhet. Fast man kunde ju alltid drömma om en Microbee 128 med två diskettstationer på vardera 400 kb, men man måste vara realist. 17 000:- (minst) var för mycket.

Egentligen var det otroliga saker man kunde göra. Skrivaren kunde man få att backa på kommando, det gick att skriva formler med index och potens och man kunde skapa mönstrade ramar runt textsidorna, ja göra nästan allt. Med hjälp av punktkoder. Jag var fascinerad och skrev en artikel om trollerierna i Mikrobiten. Jag fortsatte att utveckla tipsprogrammet, men även denna gång tog minnet slut och jag var tvungen att ta bort mellanslagen ur programtexten, vilket gjorde Kalle Bildsten, som då var redaktör, förgrymmad, men det vara bara för att få plats. Vart tog programmet vägen? Det borde finnas med i programbiblioteket, men det verkar ha utgått. Hur som helst, jag skrev ett par program till. Ett gjorde statistiska beräkningar och skrev ut kurvor och analysdata på skriva-

ren. I en kolumn kunde man skriva data, sedan backa skrivaren till tabellens början och till höger om den rita kurvor. Mycket bra finess. Jag höll på att undersöka längdtillväxten av internoderna (stjälkbiten mellan blad på växter) - de är korta nedtill och ökar mot stjälkens mitt för att sedan åter avta. Längdförhållandena växlar under växtsäsongen. Sedan var det ett program som visade hur slumpen verkar. Bara slump kunde på sin höjd skapa kristallformer, men med lämplig styrning kunde man skapa en växtlighet som påminde om stäpper, rabatter, skogar, åkerfräken efter vad man angav som värden på olika parametrar. Och så fanns RobotMan, den trevligaste PacMan som jag sett, men styrtangenterna var aviga.

Så kom den dagen då svågern sålde sin PC för att skaffa en AT. Då var jag mogen, sålde Microbee och dök in i världen av DOS, WordPerfect, Lotus och dBase. AUTOEXEC.BAT och CONFIG.SYS och att inte ens ha BASIC tillgängligt från start. Konstigt. Inga program i ROM, bara på diskett. 10 Mb HD för 900:- genom Gula tidningen och världen flyttades ett snäpp uppåt. CGA-grafiken var lite kantig och bläddringen genom textsidor gick långsammare än på Microbee. Och så kunde jag inte backa skrivaren. Missräkning.

Skolan skaffade Compisdatorer fast jag försökte bromsa. Sedan blev jag datoransvarig helt enkelt för att jag kunde mest. Den andra läraren, han som invigt oss i mysterierna, hade varit på kurs, men han stannade där. Jag vet inte hur många hundra timmar - nattliga förstås - jag hade tillbringat framför datorskärmar vid det här laget.

Vi var några på skolan som tyckte att vi skulle skaffa oss utkomst av vad vi visste och så startade vi ett bolag. Och på den vägen är det. Nu sitter jag här med såväl Macintosh som en 386:a och ägnar mig åt översättning av program och handböcker. Modem, konverteringar mellan olika format och program, det mesta går. Jag har skrivit detta på en AT med WinWord 2.0, men skrivit ut på en Mac med Word 5.0. Fast nu har Jet blivit tråkigt att rota och installera. Jag ser helst att det bara fungerar.

Men tanken på Microbee släppte aldrig. Jag saknade den trots allt häftigare program. Och en dag såg jag en annons i DN. Så nu står i mitt arbetsrum en Microbee IC32 med en CPA80,

bandspelare och allt och är anledning till att jag på nytt får Mikrobiten hem och att jag skriver dessa rader. Trots allt vad alla de andra datorerna kan fanns det en hederlighet, en renhet hos Microbee, som jag aldrig upphört att beundra. Fast jag måste erkänna att jag skruvade på både det ena och det andra innan jag kom på att man skulle skriva O1 innan utskriften gick till parallellporten. Man glömmer så fort.

Misstänksamheten mot datorer? Ja, den har liksom släppt, men egentligen inte. Vi använder en gammal AT för analys av cesiumprover. Vi, här i Nordanstig, Hälsingland, har kanske den enda grupp i Sverige som, fristående från allt vad myndigheter heter, mäter cesiumhalten i de prover allmänheten lämnar in till oss. (Vi fick ju

ta del av Tjernobylnedfallet.) Vi samarbetar med kommunen och håller kontinuerlig övervakning av radiakläget. Detta med hjälp av datorer. Datorer hjälper oss att analysera resultaten av mätningarna och hjälper oss att redovisa dem. Via NordNet kan vi hålla kontakt med likasinnade grupper nere i Europa, ja, över hela världen faktiskt. Tekniken är förvisso inte neutral och jag är inte säker på att detta är den rätta vägen. Det finns fortfarande folk som inte har maten för dagen trots att 80586-processorn glänser med kromränder och fartlack. Just nu har jag ingen annan lösning än att lära känna och bruka fiendens redskap.

Bosse Lundberg

Gällsta 15099, 820 77 GNARP

BACKUP - EN FÖRSUMMAD NÖDVÄNDIGHET

Klockan är mycket. Arbetet, som tagit tre veckor att utföra på lediga stunder är färdigt. Svensson lutar sig tillbaka och pustar ut. Nu är det bara att skicka iväg disketten och i sinom tid kvittera ut ersättningen för arbetet. Men kanske bäst att ta en kopia på disketten först, det händer ju faktiskt att brev kommer bort! I med en ny, formaterad diskett och ge kommandot för kopiering! I stället för det vanliga meddelandet om att så och så många filer kopierats, säger datorn: - File not found. Katastrofen är ett faktum.

Då och då händer det som inte får hända, ytterst sällan händer och "aldrig har hänt mig någon gång". En diskett får en skada, en hårddisk kraschar, kanske bara ett helt vardagligt strömavbrott inträffar så olyckligt att det förstör information, som det tagit timmar, dagar eller veckor att sammanställa.

Första gången det hände mig, hade jag använt ett par timmar till att knappa in ett knappt hundra adresser i min då ganska nya Disk-32. Programmet jag använde var förstått Datbas?. Då jag var klar sparade jag filen, men förbisåg att programmets Spararutin skickade data till bandspelaren, medan Disk32-systemet använde en biosrutin för att spara och hämta till/från disk. Resultatet blev att filen gick till en obefintlig bandspelare. Jag förstod inte vad som hänt och förlorade alla data vid omstart av systemet. Det var bara ett par timmars jobb, som gick till spillo, men jag glömmer aldrig hur förargligt det kändes. Det här är saker som händer alla datoranvändare. Frågan är inte OM

utan NÄR det sker. Har Du klarat Dig hittills, så kan jag "trösta" Dig med att Du nu är en dag närmare den dag det händer Dig, än Du var igår. Och NÄR det händer, är man väldigt lycklig över att finna en diskett eller ett band med backup. Om man har varit förutseende nog att ordna den detaljen, vill säga.

Ingen något så när vettig människa skulle köra sin bil ens en kilometer, om den vore oförsäkrad. De flesta skulle säkert hålla med om att den som gjorde så inte borde få behålla körkortet. Men erfarenheten visar att de flesta slarvar med att ta backup på data, som inte kan ersättas utan stor möda eller kostnad. För ett företag kan det röra sig om miljonbelopp, men även för en fritidsanvändare kan en dataförlust vara en katastrof. Men är man förutseende och inser att ett tekniskt missöde inte bara kan utan förr eller senare kommer att hända just mig, kan katastrofen mildras till ett om än irriterande så dock reparable intermezzo. Receptet är enkelt att skriva ut: TA BACKUP PÅ ALLA

VIKTIGA DATA! Tyvärr är det svårare att följa, för vi är ju bekväma av oss! Och det är besvärligt att ta backup. Men sunt förnuft säger oss att ett arbete, som tagit timmar att utföra, helt enkelt MÅSTE vara värt ett par minuters jobb för att skydda det mot förlust. Den enkla backup-tekniken går helt enkelt ut på att KOPIERA viktiga filer, så att man har dem i flera exemplar. Sannolikheten att flera kopior av en fil skulle förstöras är mycket mindre än att en unik fil går förlorad.

32:AN TÅLAMODSPRÖVANDE

För Microbee 32 finns ju ingen annan backup-möjlighet än att spara filerna på tape TVÅ gånger, om man ska vara säker på att åtminstone ha en brukbar fil. Eftersom 32:an har batteribackup, torde väl de flesta nöja sig med att spara på en tape, man kan ju ha filen kvar i minnet och fortsätta arbetet då datorn slås på igen. På en del maskiner har dock batteribackupen visat sig opålitlig, så gäller det viktiga data, får man nog finna sig i att spara två gånger. Är det fråga om omistliga data bör man för säkerhets skull göra en arkivkopia i hastigheten 300 baud. Microbee fungerar i regel bra i 1200 baud, men man kan tänka sig en situation, då data från backup-kassetten måste läsas in med EN ANNAN bandspelare än den man sparade bandet på. Och skulle den ena eller andra bandspelaren vara felaktigt justerad, är chanserna större att det går bra med låg hastighet.

BACKUP PÅ DISKETT

För användare av CP/M- och DOS-datorer är den vanligaste backup-metoden kopiering av viktiga filer till ytterligare en eller flera disketter. Det kan göras på flera sätt, huvudsaken är att det blir gjort! I CP/M används PIP för att kopiera filer, i TRANSFER utförs samma sak på ett mera användarvänligt sätt. I Dos kan COPY med fördel användas för enstaka filer, men här finns även kraftfullare möjligheter, DISKCOPY gör en exakt kopia av en diskett och XCOPY kopierar hela bibliotek, ev. med underbibliotek, från och till hårddisk eller diskett. Principen är dock densamma, datafilerna ska finnas i minst två exemplar. Man bör naturligtvis se till att ha kopiorna på en annan disk än originalet, som man arbetar med. Det är inte helt ovanligt att en diskett blir obrukbar,

eller att en hårddisk går sönder, och då hjälper det inte hur många kopior man har av en viss fil, om alla ligger på den trasiga disken.

DOS BACKUP - RESTORE

DOS har ett par kommandon som är specialgjorda för att backa upp hårddiskens innehåll. BACKUP är kommandot som sköter om kopieringen till disketter och RESTORE kopierar tillbaka disketternas innehåll till hårddisken vid behov. BACKUP är bekvämare än COPY och XCOPY, för det gör en sammanhängande backup av hela hårddisken till erforderligt antal disketter med ett enda kommando. Sedan behöver man bara byta diskett då programmet ber om det och märka disketterna med ordningsnummer. Men BACKUP lagrar data i ett format som inte kan läsas på annat sätt än med RESTORE. BACKUP kan ställas in på många sätt, t. ex. så att bara filer som har ändrats sedan BACKUP kördes förra gången tas med. Då blir det en partiell backup. Diskettåtgången reduceras, men om alla data på hårddisken skulle försvinna, måste man i stället köra RESTORE flera gånger för att få tillbaka allt, först sista totalbackupen, sedan ALLA de partiella backups som gjorts efter denna.

KOMPRIMERINGSPROGRAM

För DOS-maskiner finns ett antal komprimeringsprogram, t. ex. LHARC, som finns i vårt sharewarebibliotek. I vissa fall är den här programtypen mycket användbar i backupsammanhang. De kan nämligen komprimera data, så att de tar mindre plats, ibland mindre än hälften av den plats filen tar i vanligt DOS-format. Komprimeringsprogrammet kan också slå ihop flera filer till en enda, på det sättet kan man hålla samman filer som hör ihop. Komprimeringsgraden varierar med filtypen, textfiler brukar krympa en hel del, databasfiler ännu mera, medan programfiler inte kan pressas ihop lika mycket. Men det är ofta möjligt att klämma in t. ex. ett helt underbibliotek som tar upp nästan 3 MB på en 1,44 MB diskett. Det här alternativet kanske lämpar sig bäst för data, som man inte använder dagligen. Det skulle t. ex. kunna vara ett bra sätt att stuva undan förra årets bokföring på hälften så många disketter som normalt (eller halva hårddiskutrymmet).

BANDSTATIONER

För DOS-maskinerna finns bandstationer, et

slags snabba kassetbandspelare, som kan lagra 250 MB eller ännu mer på en bandkassett av specialtyp. Detta är lösningen för främst företag, som snabbt måste kunna återställa förlorade data vid en hårddiskkrach eller annan olyckshändelse. Det har tidigare varit en mycket dyr lösning, men numera är den överkomlig även för amatörer. Priset på de billigaste bandstationerna ligger vid c:a 2000 kronor + moms. De kopplas då in i stället för en andra diskettstation. Och med en sådan backupenhet går det snabbt! Bandkassetten brukar kosta från 300 kronor och uppåt beroende på typ.

RUTIN - ENDA MÖJLIGHETEN

De flesta inser säkert att backup är viktigt, att vi helt enkelt inte har råd att strunta i denna försäkring, som är så billig om man ser till materialkostnaden. Varför fungerar det då så dåligt på många håll? Jo, man har aldrig utarbetat någon rutin för hur det ska gå till, när det ska göras osv. Det är bättre att göra en total backup på hårddisken varje, eller tom. varannan, månad, bara det verkligen blir gjort, än att ambitiöst förklara att inte en dag skall få gå utan backup, och sedan slarva med det.

TOTAL / PARTIELL BACKUP?

Det finns många sätt att försäkra sig om att man har sina data kvar. Det totalt databeroende företaget kör i regel en automatiserad backuprutin varje dag och tar då en total backup på hela hårddisken. Varje veckodag har sin egen bandkassett, så man har alltid 5 omgångar backup att gå tillbaka till vid behov. Ett mycket säkert, och snabbt system, men tämligen kostnadskrävande. Den andra ytterligheten är den framsynte amatören, som sparar originaldisketterna till alla sina program på brandsäker plats. Dessa filer behöver ingen ytterligare backup. Skulle arbetskopian på hårddisken bli skadad gör han bara en ny installation från originaldisketterna. Sedan tar han en backupkopia endast på viktiga datafiler och endast om de har ändrats sedan han sist säkerhetskopierade dem. Då blir det kanske bara ett par filer varje dag, som behöver kopieras. Fördelen med den sistnämnda metoden är att den är mycket billig och kräver liten arbetsinsats vid backuptillfället. Nackdelarna är att den kräver en järnhård disciplin för att inte "klicka", samt en mera komplicerad återkopiering efter en total dataförlust. Mellan dessa ytterligheter kan

man sedan försöka hitta en rutin som passar ens eget speciella arbetssätt. Man bör prioritera, så att man tar backup på viktiga data ofta, medan programfiler, konfigurationsfiler o. d. egentligen bara behöver ha EN backup.

AUTOMATISERA!

Många program påminner om att man skall göra backup, då de avslutas. Är man rädd om sitt arbete är det klokt att följa den uppmaningen VARJE gång. Arbetar man i DOS kan det ofta vara lämpligt att skriva en batchfil, t. ex. WS.BAT så här:

WS

ECHO SÄTT IN BACKUP-DISKETTEN I A:

ECHO OCH TRYCK PÅ EN TANGENT!

COPY C:\DOC*.DOC A:

ECHO

ECHO SÄKERHETSKOPIERINGEN ÄR KLAR.

Denna kommandofil startar WordStar. Då Wordstar avslutas, uppmanas man att sätta i backupdisketten varefter alla DOC-filer automatiskt kopieras till en diskett i A:-stationen och meddelandet att kopieringen är klar kommer fram på skärmen. (Exemplet förutsätter att DOC-filerna ligger i biblioteket \DOC på enheten C: samt att man gjort i ordning särskilda disketter att ha backupfilerna på.) Det är inte dumt att ha flera disketter, som man använder i tur och ordning, t. ex. en för varje veckodag.

- FÖRVARA RÄTT!

De värdefulla backupdisketterna skall förvaras så, att de verkligen finns kvar. Att lägga dem i en hög på skrivbordet är inte säkert. En förvaringsbox är bättre, den skyddar mot damm, kaffespill och små magnetiska föremål men inte mot brand. Och efter en eldsvåda kommer man säkert att behöva sina data, även om datorn blivit förstörd! En dator kan ersättas, men aldrig unika data. Ett vanligt dokumentskåp skyddar PAPPER vid en brand, men inte datamedia, disketter eller band. Dessa tål betydligt mindre värme än papper. Det finns tämligen dyra förvaringsskåp för datamedia, som garanterar att de är oskadade efter 60 eller 120 minuter i en eldsvåda. En billigare lösning är att hyra ett bankfack, eller att förvara två omgångar backup i olika byggnader. Någon "helt säker" metod finns naturligtvis inte, men sannolikheten för en total förlust minskar ju med varje ytterligare

kopia man har. Det behöver inte kosta särskilt mycket att ordna en relativt säker förvaring,

men vill man ha den bekväm också, så får man betala för det.

Daniel Sundkvist

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

(sept. -92)

Nu är det vår igen, på södra halvklotet ja. Hos oss här på det norra är det höst, och vintern närmar sig. Det är ju inget som den inbitne dataanvändaren och/eller elektronikamatören brukar hänga läpp för och vara ledsn över. Ty de alltmer mörknande kvällarna kan ägnas åt mera "jordnära" ting än spade och blomrabatter eller dylikt, som hör den ljusa årstiden till. Tänka sig att få mer tid till favoritsysselsättningen!

Styrelsen har inlett säsongen i och med att vi nu avhållit vårt första styrelsemöte för hösten den 24 setember. Som Du känner till har vi alltid ett styrelsemöte strax före föreningens månadsmöten, som börjar klockan 19. Utom de formella punkterna avhandlade styrelsen bl.a. tidningsutgivningen, medlemsvärningen, tävlingen och frågan om ny ordförande inför det nya verksamhetsåret 1993.

Det var planerat en tidningsutgivning i september. Men eftersom tillräckligt stoff inte fanns har redaktören Daniel föredragit att vänta lite. Ditt bidrag saknas fortfarande. Sätt Dig ned vid maskinen och författa något, vad som helst. En erfarenhet, något Du funderat över. Din fråga, hur obetydlig Du än tycker den är, är också ett stoff. Frågan kan säkert någon sakkunnig besvarar genom tidningen. Detta kan bidra till att räta ut frågetecken hos någon annan läsare av MIKROBITEN. Inget är obetydligt.

Glöm inte bort att föreningen också arbetar i PC/MS-DOS-världen vid sidan om vår kära Mikrobee.

Kassören kunde rapportera att omkring åttio medlemmar betalt medlemsavgiften för året. Det borde vara fler. Dels förutsätter vi att den

som gjort sig av med sin MB har talat om för den nye ägaren att föreningen existerar och denne därför sökt medlemskap. Dels att det finns anledning att vara med att stödja en förening, som har ambitionen att också vara ett språkrör för PC-fans. Vi har funderat på hur vi skall rätta till detta, dels för att få nya medlemmar och dels för att få tillbaka de gamla.

Att redogöra för tävlingen, överlåter jag med varm hand åt vår tävlingsledare.

Slutligen vill jag beröra ordförandefrågan. Jag har nu fungerat under snart två år som föreningsordförande. Då jag tackade ja till uppdraget var det inte på grund av mina kvalifikationer i datorteknik, utan för att det vid årsmötet 1991 inte hade nominerats någon till posten. Där satt vi på mötet och ingen ville ställa upp. Jag tyckte det var lite synd, så jag erbjöd mig att ta jobbet för ett år. Det är snart två nu. Förutsättningen var att jag skulle sköta administrationen. Och det trodde jag mig kunna göra.

Men jag inser nu att det är dags att byta ordförande. Att på så sätt föryngra lite grand. Helst få en "riktig" data-knutte. Att även jag skaffat mig en AT, anser jag inte vara någon ursäkt att bära fram. Till saken. Jag vill nu uppmana envar att redan nu överväga att anmäla till valberedningen Ditt intresse att vara med i styrelsen en tid. Daniel Grönjord, Samuel Sundkvist och Staffan Olzon är valbereciäre. De står upptagna i medlemsförteckningen.

Till slut önskar jag Dig en lyckad säsong med många sessioner vid datorn.

Per-Didrik

PC-BYGGGE DEMONSTRERAS

Om inget oförutsett inträffar, kommer Daniel Sundkvist att demonstrera hopsättning av en PC-dator vid mötet den 19 november.

VIRUSVARNING!!!

Två otrevliga intermezzon har inträffat i klubbens arbete. Risken finns att någon har drabbats.

För någon tid sedan sammanställdes ett par gåvodisketter som present till medlemmar, som bidragit med tidningsmaterial sedan ett par år tillbaka. Dels en Microbee-diskett, dels en PC-diskett. Båda disketterna sändes ut till alla bidragsgivare, därför att vi inte visste om de använder MB, PC eller bådadera.

1. Den dator, som användes för mångfaldigande av PC-disketten var virusmittad vid tillfället, och dessa disketter innehåller ett bootsektorvirus. Exakt vad detta virus kan åstadkomma, vet vi inte, men det är säkert något otrevligt. Ingen panik! Det bör gå att rädda alla filer som finns på alla disketter, det är i bootsektorn viruset sitter. Denna sektor skrivs till alla disketter vid formateringen, även de som inte förses med systemfiler, dvs. görs bootbara. Gåvodisketten var inte bootbar, hade inga systemfiler, så det är mycket möjligt att Du kommit helskinnad undan om Du bara har kopierat diskettens filer till Din hårddisk. Men om den av misstag suttit i A: då Du startat datorn, kan viruset ha smittat hårddisken och

därifrån spridit sig till disketter Du därefter formaterat eller skrivit filer till.

2. Vad värre är, namnlistan på dem som fick disketterna har förkommit, annars hade de naturligtvis fått en personlig varning. Nu är vår enda möjlighet att via Mikrobiten försöka komma i kontakt med Er, som har fått dessa disketter. Vi beklagar det som hänt men hoppas kunna komma tillrätta med den fatala historien på det här viset. Det är bara att konstatera, att sådant kan inträffa.

Använd inte PC-disketten! Sänd in den, så får Du en ny, virusfri, gåvodiskett + SCAN i senaste tillgängliga version + instruktioner om hur Du kurerar Din dator och ev. smittade disketter + ditt portoutlägg. Om Du redan har använt den, så kör något virusprogram, t. ex. SCAN, så att Du får veta om Din dator blivit smittad. Kontakta mig gärna per telefon 0243-50095! Sänd disketten under adress:

Mikrobiten G-disk
c/o Daniel Sundkvist
Aldbäcksvägen 2
781 99 IDKERBERGET

ANNONSER

SKRIVARE, CPA-80

7-bits ASCII (passar Microbee, IBM med särskilt utskriftsprogram)
Eng. handbok och extra färgband medföljer.
Prisidé 500:-

SKRIVARE, FUJI FILM PD-80A

(CPA-80-kompatibel)
7-bits ASCII (passar Microbee, IBM med särskilt utskriftsprogram)
Eng. handbok och extra färgband medföljer.
Prisidé 500:-

Samuel Sundkvist
Aldbäcksvägen 2
781 99 IDKERBERGET
Tel. 0243-50095

UCHIDA UP-1100 SKÖNSKRIVARE

Snabb Skrivhjulsskrivare för såväl CP/M-datorer som IBM-kompatibler.
Skriver 8 språk med samma skrivhjul.
3 hjul finns, varav 1 med proportionell skrift.
Arkmatore m. 2 A4-fack och 1 kuvertfack.
Eng. handbok och extra färgband medföljer.
Prisidé 2.000:-, ring och diskutera!

UCHIDA DWX-305 SKÖNSKRIVARE

7-bits ASCII (passar Microbee, IBM med särskilt utskriftsprogram)
Olika svenska skrivhjul, 10, 12 och 15,1 tum.
Skriver snyggt! Arkmatore och eng. handbok.
Prisidé 700:-

Daniel Sundkvist
Aldbäcksvägen 2
781 99 IDKERBERGET
Tel. 0243-50095